

Prețul vieții vs prețul morții

În prezent sunt în străinătate, pentru o conferință. Doar pentru câteva zile, nu mai mult. Am decis să încerc să-mi continui modul normal de viață, indiferent de ceea ce se întâmplă în apropierea și în jurul meu.

Dar gândurile refuză să-mi dea odihnă. Încerc din nou și din nou să gândesc obiectiv, pentru a înțelege care este miezul real al întregului conflict israeliano-palestinian.

Odată, subiectul era diferit. Peste tot în lume oamenii obișnuiau să vorbească (și să întrebe ce părere am) despre conflictul israeliano-arab.

Dar lucrurile s-au schimbat, dramatic.

Din ce în ce mai multe țări arabe au ajuns la concluzia că existența unui Israel puternic și de succes (economic, militar etc.) le-ar putea aduce unele beneficii, populației, viitorului lor.

Da, în unele cazuri vorbim despre pace rece, ceea ce înseamnă că relațiile afectează în principal guvernele și mult mai puțin omul de pe stradă. Da, în ciuda relațiilor diplomatice, nu veți vedea un turist egiptean sau iordanian în Tel Aviv sau chiar în Ierusalim. Da, marocanii nu vin să ne viziteze, dar noi îi vizităm.

Deci, se poate defini această situație în orice fel, dar concluzia spune că tot mai multe țări arabe acceptă existența Israelului, ca stat evreiesc, în Orientul Mijlociu.

Această schimbare crucială în atitudinea și mentalitatea lor față de Israel este în totală contradicție cu ceea ce fiecare lider arab va declara în legătură cu "problema" palestiniană. Se pare că pentru fiecare dintre ele interesele naționale stricte sunt mult mai puternice decât dorința de a găsi o soluție care să pună capăt situației ambigue privind palestinienii. Deci, am rămas cu acest conflict, între statul evreu și populația arabă din fosta Palestină sub mandatul britanic.

Nu, nu intenționez să mă întorc la războiul de șase zile din 1967, când Gaza (până în 2005) și Cisiordania (și astăzi) au devenit teritorii administrate de Israel, din simplul fapt că conflictul nu a început în 1967.

Evreii au fost uciși de arabii palestinieni mult mai devreme de 1967, de fapt cu aproximativ 100 de ani înainte!

Istoria ultimelor zeci de ani oferă o realitate foarte tristă: o parte serioasă a populației palestinieni a adoptat o poziție extremistă, fundamentalistă nu numai față de Israel, ci împotriva întregii lumi civilizate.

Practic, fundamentalismul palestinian (numit astăzi Hamas) a înlocuit ISIS și chiar Frăția Musulmană adormită.

Astăzi, Hamas reprezintă cea mai extremistă organizație islamică din întreaga lume. Ei "concură" doar cu extremismul iranian, diferența fiind faptul că Iranul este obligat, deocamdată, să se comporte ca o țară și un sistem recunoscut, organizat.

Și acum ajung la miezul conflictului.

Da, extremismul religios islamic este foarte bine cunoscut, iar eu nu sunt persoana care ar putea avea *hutzpah* pentru a încerca să discute despre el.

Dar există un aspect care trebuie spus, descris și înțeles.

Această parte foarte importantă a problemei este exprimată în titlul acestui text. Ne confruntăm cu o pendulare foarte adâncă între atitudinea lumii civilizate și a credinței (inclusiv evreiești) și cea a fundamentalismului islamic.

Odată, Golda Meir a spus: "*Pacea va veni atunci când arabii își vor iubi copiii mai mult decât ne urăsc pe noi*".

Nu voi încerca să intru prea adânc în acest subiect important.

Este suficient să prezentăm câteva date din texte recente care s-au ocupat de aceasta.

După ce teroristul Hama Hassan Quatanani a ucis-o pe Lucy Dee și pe cele două fiice ale ei, mama sa a spus: "*Iubea martiriul. Îmi spunea, zi și noapte: "Mamă, vreau să fiu martirizat". Îmi săruta mâna și îmi spunea: "Roagă-te lui Allah să fiu martirizat". Lăudat să fie Allah pentru că i-a acordat ceea ce a vrut... (Noi) nu putem accepta ceea ce evreul ne-a făcut. Ar trebui să luptăm cu ei cu copiii noștri, cu banii noștri, cu familiile noastre. Evreii sunt dușmanii noștri de la început până la sfârșit.* (Mama teroristului Hamas care a ucis mama britanico-israeliană și fiicele ei, MEMRI 8 mai 2023).

Times of Israel (12 mai 2016) a descris un videoclip de la un festival pentru copii, în care arăta copii palestinieni care jucau jocuri îndemnându-se reciproc să "moară ca martiri" și "să-și sufle dușmanii", pretinzând că capturează soldați israelieni și alergând printr-un tunel.

Un videoclip realizat de unul dintre barbarii din 7 octombrie a reprodus discuția telefonică cu mama sa, în timpul căreia a declarat că este mândru că a ucis singur zece evrei și a primit binecuvântarea ei.

În ochii fanaticilor nu este nimic mai satisfăcător decât să mori după ce ai ucis un "necredincios", în acest caz un evreu. Toată lumea este fericită, totul devine perfect, atât pe pământ (familia sa primind o pensie viageră întreagă, el însuși devenind un *șarlatan*), cât și în Rai, unde "eroul" este aclamat de nu mai puțin de 72 de fecioare.

Moartea nu este o tragedie, moartea poate fi – în anumite circumstanțe – un lucru foarte pozitiv, totul depinzând de câțiucid.

Aceeși ideologie nebună și inumană face ca moartea pe străzile din Gaza ca urmare a bombardamentelor israeliene să nu fie o problemă. Nu contează câți mor, cel mai important lucru este să salvăm conducerea Hamas în viață.

În aceste zile, moartea întâlnește în Gaza atât teroriști Hamas, cât și oameni nevinovați. În aceste zile, din ce în ce mai mulți oameni din Gaza vor muri din cauza lipsei de medicamente, din cauza lipsei de adăpost, din cauza lipsei tuturor lucrurilor și, de asemenea, din cauza bombardamentelor israeliene, deoarece Hamas nu se comportă ca o armată regulată și caută adăpost în mijlocul populației locale.

Dar nu contează, ceea ce este important este să ucizi evrei.

Scopul nu este bunăstarea ta, este soarta rea a dușmanului tău.

Acesta este motivul pentru care totul în aceste zile te face să te gândești la o piesă în care fiecare jucător are propriile reguli. O parte încearcă să evite moartea, cealaltă laudă moartea.

Deci, cine este încă gata să vorbească despre principiul proporționalității în acest război crud? Cum poate cineva să-i cruțe viața vrăjmașului său dacă singurul scop al vrăjmașului este să devină un *șmecher*?

Este atât de dur... Este atât de crud... Este atât de inuman....

Și este atât de vital să distrugem ceea ce Hamas a construit în Gaza, sub ochii noștri naivi și cu ajutorul atâtor dușmani ai Israelului.

xxx

The price of life vs the price of death

I am currently abroad, for a conference. Just a for couple of days, not more. I decided to try to go on with my normal way of living, no matter what is happening near and around me. But thoughts refuse to give me a rest. I try again and again to think objectively, in order to understand what is the real core of all what is called the Israeli-Palestinian conflict.

Once upon a time the topic was different. All over the world people used to speak (and to ask what is my opinion) about the Israeli-Arab conflict.

But things changed, dramatically.

More and more Arab countries reached the conclusion that the existence of a strong and successful (economically, military, etc) Israel might bring some benefit to them, to their population, to their future.

Yes, in some cases we are speaking about cold peace, meaning that relations mainly affect the governments, and much less the man on the street. Yes, in spite of diplomatic relations one will not see an Egyptian or Jordanian tourist in Tel Aviv, or even in Jerusalem. Yes, the Moroccans do not come to visit us, but we do visit them.

So one can define this situation in any way, but the bottom line says that more and more Arab countries do accept Israel existence, as a Jewish state, in the Middle East.

This crucial change in their attitude and mentality regarding Israel is in total contradiction with what every single Arab leader will declare in connection with the Palestinian “problem”. It seems that for each of them strict, national interests are much stronger than the desire to find a solution which would terminate the ambiguous situation regarding the Palestinians.

So, we are left with this conflict, between the Jewish state and the Arab population of former Palestine under the British Mandate.

No, it is not my intention to go back to the six-day war in 1967, when Gaza (till 2005) and the West Bank (still nowadays) became territories administered by Israel, because of the simple fact that the conflict did not start in 1967.

Jews have been killed by Palestinian Arabs much more earlier than 1967, actually some 100 years before! So if somebody tells you that the conflict started in the very same day Israel occupied/liberated those territories he/she is just lying to you.

And here is a surprise for many people who did not have time/interest/patience to work hard in order to understand that very complicated situation: the Israel-Palestinian conflict is not because of land!

You know why?

In my opinion, for two reasons:

The first is as simple as the second one. The Palestinians do not accept a Jewish presence in the Middle East, full stop. They have been against a Jewish population before the British Mandate (1922) and also before the Israel war of independence (1948), and before the six-day war (1967) too.

They have been against our presence here even before they have been thinking for the first time about themselves being a people, who would deserve a country.

Do you want have the proof? The idea of the existence of a Palestinian people in need for a country appeared sometime in the 60s of the last century. Before that time nobody spoke about a Palestinian people, completely different and completely separated from an already existing Arab country.

So Israel appearance on the world map did not disturb an old dream of a Palestinian state, but actually produced the plan of creating a non-existing, separate, entity needing a country, a state.

But the second explanation why the conflict we are speaking about is not because of land is much more serious.

The history of the last tens of years offers a very sad reality: a serious part of the Palestinian population adopted an extremist, fundamentalist position towards not only Israel, but against all the civilized world.

Practically, the Palestinian fundamentalism (called today Hamas) replaced the ISIS, and even the sleepy Moslem Brotherhood.

Today Hamas represents the most extremist Islamic organization all over the world. They “compete” only with the Iranian extremism, the difference being the fact that Iran is obliged, for the time being, to behave like a recognized, organized country and system.

And now I am coming to the core of the conflict.

Yes, the Islamic religious extremism is very well known, and I am not the person who could have the *hutzpah* to try and discuss it.

But there is one aspect which has to be told, described and understood.

This very important part of the problem is expressed in the title of this text. We are facing a very deep abyss between the attitude of the civilized world and faith (Jewish included) and that one of the Islamic fundamentalism.

Once upon a time, Golda Meir said: *Peace will come when the Arabs will love their children more than they hate us.*”

I will not try to go too deep into this very important topic.

Suffice to present some data from recent texts which dealt with it.

After Hama terrorist Hassan Quatanani murdered Lucy Dee and her two daughters, his mother said:

“he loved martyrdom. He would say to me, day and night ‘Mom, I want to be martyred’. He would kiss my hand and say: ‘Pray to Allah that I will be martyred’...Praise to be Allah for granting him what he wanted... (We) cannot accept what the Jew did to us. We should fight them with our children, with our money, with our families. We should devour the Jews with our teeth...The Jews are our enemy from beginning to end. (Mother of Hamas terrorist who murdered British-Israeli mother and her daughters, MEMRI May 8,2023). Times of Israel (May 12,2016) described a video from a children’s festival, in which it showed play-acting Palestinian kids urging each other to “die as martyrs” and “blow their enemies”, pretending to capture Israeli soldiers, and running through a tunnel. A video taken by one of the October 7th barbarians reproduced the phone talk with his mother, during each he declared being proud for killing by himself ten Jews, and getting her benediction.

In the fanatics’ eyes there is nothing more rewarding than dying after you killed a “non-believer”, in this case a Jew. Everybody is happy, everything becomes perfect, both on earth (his family getting a full life pension, he himself becoming a *shaid*) and in the Heaven, where the “hero” is acclaimed by not less than 72 virgins.

Death is not a tragedy, death can be-in some circumstances-a very positive thing, everything depending on how many one kills.

The same crazy and unhuman ideology makes death on Gaza streets as a result of Israeli bombardments a nonissue. It does not matter how many die, the most important thing is to save the Hamas leadership alive.

These days, death encounters in Gaza both Hamas terrorists and innocent people. These days more and more people in Gaza will die from lack of medicine, from lack of shelter, from lack of everything, and also from Israeli bombardments, because Hamas does not behave as a regular army and is looking for shelter amid the local population.

But it does not matter, what is important is to kill Jews.

The aim is not your wellbeing, is your enemy bad fate.

This is why everything these days makes you thinking about a play in which each player has his own rules. One side tries to avoid death, the other one praises death.

So, who is still ready to speak about the principle of proportionality in this cruel war?

How can one spare his enemy’s life if the enemy’s sole aim is to become a *shaid*?

It is so tough... It is so cruel... It is so unhuman....

And it is so vital that we will destroy what Hamas built up in Gaza, under our naïve eyes and with the help of so many of Israel’s enemies.

Gabriel M. Gurman MD
Professor Emeritus, Anesthesiology and Critical Care
Ben Gurion University of the Negev, Beer Sheva, Israel
Adviser, Director Soroka Medical Center, Beer Sheva
Chief Medical Adviser, Inshine Healthcare, China